

tempore alligant fœminas. Primo & secundo factu nimis feroces putant gigni, tertio demum educant. Hoc idem è lupis Galli, quorum greges suum quisq; ductorem è canibus & ducem habent. Illum in venatu commitantur, illi parent. Nanque inter se exercent etiam magisteria. Certum est iuxta Nilum amnem currentes lambere, ne crocodilorum auaritati occasionem præbeant. Indiam petenti Alexandro Magno, rex Albanie dono dederat inusitata magnitudinis vnum: cuius specie delectatus iussit vsos, mox apros, & deinde damas emitti: contemptu immobili iacente. Eaque segnitie tãti corporis offensus Imperator generosi spiritus, eum interimi iussit. Nunciauit hoc fama regi. Itaq; alterum mittens addidit mandata, ne in paruis experiri vellet, sed in leone elephãtoũe. duos sibi fuisse: hoc interempto, præterea nullum fore. Nec distulit Alexander, leonemq; fractum protinus vidit. Postea elephantum iussit induci, haud alio magis spectaculo letatus. Horrentibus quippe per totum corpus villis, ingenti primum latratu intonuit: mox ingruit assultans, contraq; beluam exurgens hinc & illinc, artificio dimicatione qua maxime opus esset infestans atq; euitans, donec asidua rotatum vertigine afflixit, ad casum eius tellure concussa. Canum generibus annui partus. Iusta ad pariendum annua ætas. Gerunt vterum sexagenis diebus. Gignunt cacos: et quo largiore aluntur lacte, eo tardiores visum accipiunt, non tamen vnquam vltra vicesimum primum diẽ, nec ante septimum. Quidam tradunt, si vnus gignatur nono die cernere: si gemini, decimo. Idemq; in singulos adijci, totidemq; esse tarditatis ad lucẽ dies. Et ab ea quæ fœmina sit ex primipara genita faunos cerni. Optimus ï fœtu, qui nouissime cernere incipit, aut quẽ primũ fert ï cubile fœta. Rabies canũ sirio ardẽte homini pestifera vt diximus, ita morsis letali aquæ metu. Quapropter obuiã itur per xxx. eos dies, gallinaceo maxime simo mixto canũ cibis: aut si præuenerit morbus, veratro.

Ad canis rabidi morsum. CAP. XLII.

AD morsum vero, vicinũ remediũ oraculo quodam nuper repertũ, radix syluestris rosæ quæ cynorhoda appellatur. Columella autor est, si quadragesimo die q̃ sit natus, castretur morsu cauda, summusq; eius articulus auferatur, sequenti neruo exẽpto, nec canes rabidos feri. Canẽ locutũ in prodijs (quod equidem annotauerim) accepimus: & serpentem latrasse, cum pulsus est, regno Tarquinius.

De natura equorum. CAP. XLIII.

Edem Alexandro & equi magna raritas contigit: Bucephalon eum vocarunt, siue ab aspectu toruo, siue ab insigni taurini capitis armo impressi. Sedecim talentis ferunt ex Philonici Pbarsalij grege emptum, etiã tum puero capto eius decore. Ne minẽ hic alium q̃ Alexandrũ regio instratus ornatu recepit in sedem, alios passim reiiciens. idem in prælijs memorata cuiusdam perhibetur operæ, Thebarum oppugnatione vulneratus in alium transire Alexan-

drum non passus: multa præterea eiusdem modi, propter quæ rex defuncto ei duxit exequias: vrbemq; tumulo circumdedit nomine eius. Nec Caesaris dictatoris quenquam alium recepisse dorso equus traditur, idẽq; humanis similes pedes priores habuisse: hac effigie locatus ante Veneris genetricis ædem. Fecit & diuus Augustus equo tumulum, de quo Germanici Caesaris carmen est. Agrigenti complurium equorum tumuli pyramides habet. Equum adamatum à Semiramide vsque ad coitum, Iuba autor est. Scythæ quidem equitatus & equorum gloria strepunt. Occiso deniq; ipsorum regulo ex prouocatione dimicãte, hostẽ cum victor ad spoliandum venisset, ab equo eius ictibus morsuq; confectum. Alium detractõ oculorum operimento, & cognito cũ matre coitu: petiisse prærupta, atque exanimatum. * Equæ eadem ex causa in Reatino agro laceratum* prorigam inuenimus. Nanque & cognationum intellectus in ijs est: itaq; in grege prioris anni sorore libentius etiam quàm matre equa commitatur. Docilitas tanta est, vt vniuersus Sybaritani exercitus equitatus ad symphonie cantum saltatione quadam moueri solitus inueniatur. Idem præsaugium pugnam, & amissos lugent dominos, lacrymasque interdum desiderio fundunt. Interfecto Nicomede rege, equus eius inedia vitam finiuit. Philarchus refert Centaretum è Galatis, in prælio occiso Antiocho, potitum equo eius conscendisse ouantem. At illum indignatione accensum domitis frenis, ne regi posset, præcipitem in abrupta isse, exanimatumq; vna. Philistus à Dionysio relictum in cœno hærentem, vt sese euellisset, secutum vestigia domini, examine apum iubæ inherente: eoq; ostento tyrannidem à Dionysio occupatam. Ingenia eorum inenarrabilia iaculãtes, obsequio experiuntur, difficiles conatus corpore ipso nixuq; inuitantium. Iam tela humi collecta equiti porrigunt. Nam in circo ad currus iuncti, non dubie intellectum adhortationis & gloria fatentur. Claudij Caesaris secularium ludorum circensibus excusso in carceribus auriga, albatu equi palmã occupauere, primatũ obtinere, opposita effundentes, omnia, quæ cõtra æmulos debuissent peritissimo auriga insistente, faciẽtes: cum puderet hominum artes ab equis vinci, peractõ legitimo cursu ad metam stetero. Maius auguriũ apud priscos, plebeis circensibus excusso auriga, ita ut si staret in Capitolium cucurrisset equos, sedemq; ter lustrasse: maximum vero, eodem peruenisse ab Veijs cum palma & corona, effuso Ratumena, qui ibi vicerat: vnde postea nomen portæ est. Sarmatæ longinqua itinera acturi, inedia pridie præparant eos, exiguum tantum potũ impartientes: atq; ita per centena milia & quinquaginta continuo cursu euntibus insident. Viuunt annis quidam quinquagenis: fœminæ minore spatio: eadem quinquennio finem crescendi capiunt, mares anno addito. Forma equorum, quales maxime legi oporteat, pulcherrime quidem Vergilio vate absoluta est. Sed & nos diximus in libro de iaculatione

*Qua ex causa in Reat. * perorigã. Ita vocatur qui admittit.

exempto, nec caudam rescere, nec canes rab.

culatione

i iij